

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

לפני כבוד השופט סאמר ח'טיב

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

יוסף עבאס ת.ז. 055782247

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון **בעבירת נשק (נשיאה והובלה)**, עבירה לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), 144(ג1) לחוק העונשין, **איסור צידת חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר**, עבירה לפי סעיפים 2 ו-14 (ב) לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו-1955 (להלן: **חוק להגנת חיית הבר**), איסור החזקת חיית בר מוגנת, עבירה לפי סעיפים 8(א)(3) ו-14(א) לחוק להגנת חיית הבר **ואיסור ציד מתוך כלי רכב ממונע** - עבירה לפי תקנה 6(ד) לתקנות להגנת חיית הבר, תשל"ו – 1976 (להלן: **התקנות**) ולפי סעיף 14(א) לחוק הגנת חיית הבר.
2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה ביחס לעונש. בית המשפט (כב' סגן הנשיאה, השופט ס. דבור) הורה על הגשת שני תסקירים מטעם שירות המבחן וחוות דעת של הממונה על עבודות שירות, בעניינו של הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. החל ממועד שאינו ידוע למאשימה בשנת 2015 ועד ליום 10.9.2023, החזיק הנאשם ברובה ציד מאולתר שהורכב, בין היתר, מקנה בקליבר 12 גייג' (להלן: **הרובה**). הרובה הוא נשק כהגדרת סעיף 144 (ג) (1) לחוק העונשין.
- במועד הנקוב לעיל, החל משעות הבוקר ועד למעצרו בצהרי היום, הנאשם נשא והוביל את הרובה ו-31 כדורי תחמושת לרובה, ברכבו מסוג סקודה מ"ר 3704438 (להלן: **הרכב**). בהזדמנויות שונות, הנאשם נשא והוביל את הרובה גם טרם המועד הנקוב לעיל, במועדים שונים שאינם ידועים למאשימה.
- במועד הנקוב לעיל, הנאשם נהג ברכב מכפר מגוריו – ג'וליס, לאזור פוריה ועמק הירדן. בבקעת הזורעים, בין צומת אלומות לנווה עובד, תוך שהיה ברכב, ירה הנאשם ברובה וצד בירי צבי ארץ ישראלי שלא כדין.
- הנאשם במעשיו כמתואר לעיל, נשא והוביל נשק, בלא רשות על פי דין לעשות פעולות כאמור וכן צד צבי ארץ ישראלי שלא כדין מתוך כלי רכב ממונע.

עמוד 1 מתוך 18

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

ראיות לעונש מטעם המאשימה

4. המאשימה הגישה תדפיס מידע פלילי בעניינו של הנאשם.
5. לחובת הנאשם הרשעה בעבירת איומים משנת 2024, בגינה הוטלו עליו חודשיים מאסר מותנה למשך שנתיים, שלא יעבור על עבירת האיומים ויורשע בה וכן צו התחייבות להמנע מביצוע עבירה זו.
6. בנוסף הורשע הנאשם בעבירת בניה לא חוקית בשנת 2019, בגינה הוטל עליו קנס וצווים שונים. עבירה זו התיישנה ביום 15.1.2023.
7. רישיון הנשק שהחזיק הנאשם פקע ביום 31.3.2016, רישיון הצייד האחרון שהחזיק בו הוא משנת 2014. הנאשם איבד את רישיון הצייד בו החזיק בשל עבירת ציד.

ראיות לעונש מטעם הנאשם

8. מטעם הנאשם הוגש מסמך בכתב, חלף עדות אופי, חתום על ידי מר אילן עבאס, חתנו של הנאשם (להלן: **מסמך עדות האופי**).
9. במסמך עדות אופי נמסר, בין היתר, כי הנאשם הוא אדם ערכי, איש משפחה, שומר חוק ונעים הליכות. ציין, כי משפחתו של הנאשם מגנה את האירוע מושא כתב האישום וכי בני המשפחה דואגים ללוותו ולסייע לו בכל דרך אפשרית. עורך מסמך עדות האופי הדגיש, כי מצבו הנפשי, הכלכלי והרפואי של הנאשם חמור וכי חלק מקשייו קדמו לאירוע וחלקם הוחרפו בעקבותיו ועלולים להחריף עוד יותר ככל ויוטלו עונשים משמעותיים. מסמך עדות האופי כלל בקשת המשפחה לגלות אמפטיה ולהתחשב בגילו של הנאשם ובעובדה שעד היום הוא נאלץ להתפרנס מעבודה תובענית, חרף בעיותיו הרפואיות.
10. כמו כן הוגש מטעם הנאשם, ממסמך רפואי, המסכם את מצבו הבריאותי שממנו עולה, כי הוא סובל, בין היתר, מדלקות פרקים, יתר לחץ דם וסכרת, בעיות בראיה ובשמיעה ובעיות רפואיות נוספות.

תסקירי שירות המבחן

11. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.
12. מהתסקיר מיום 02.03.25 (להלן: **התסקיר הראשון**) עולה, כי הנאשם בן 66, אלמן מאשתו הראשונה שנפטרה עקב מחלת הסרטן, נשוי בשנית ואב לחמישה ילדים בגילאים 30 - 44. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. על פי בתסקיר הראשון, הנאשם מקיים קשרי משפחה הדוקים עם אימו, אלמנה בשנות ה- 80 לחייה ועם 13 אחיו. אביו של הנאשם נפטר בשנת 2019.
13. בבעלות הנאשם עסק משפחתי של אבן ושיש שהוקם בשנת 1977. הנאשם ציין, כי המצב המלחמתי השפיע על העסק ופגע במצבו הכלכלי. לדברי הנאשם, בדומה לאביו, השקיע גם הוא בילדיו ועבד בעבודות פיזיות כדי לדאוג לעתידם המקצועי והאישי של ילדיו. הנאשם ציין, כי ילדיו נשואים, בעלי השכלה אקדמאית ומנהלים אורח חיים מתפקד וחיובי.

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

14. אשר למצבו הרפואי של הנאשם, מסיכום מידע רפואי אשר הוצג לפני שירות המבחן, עלה כי הוא סובל מזה שנים ארוכות ממספר בעיות רפואיות כגון: דלקות פרקים, סכרת, אי ספיקת כליות כרונית, יתר לחץ דם, קשיי נשימה ולחצים בחזה. לדברי הנאשם, מצבו הרפואי מצוי במגמת החמרה והוא מצוי בהליך הכרה במוגבלויותיו בשש השנים האחרונות, מול המוסד לביטוח לאומי.
15. אשר לעבר פלילי, מלבד הרשעה שהתיישנה, כאמור, לחובתו של הנאשם הרשעה משנת 2024 בגין עבירת איומים. ביחס לאותה הרשעה, שירות המבחן לא התרשם מבעיית אלימות או שליטה בכעסים והעריך, כי קיים סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירה דומה.
16. בהתייחס לעבירה הנוכחית, על פי התסקיר הראשון, הנאשם נטל אחריות למיחוס לו בכתב האיטום, הביע חרטה וצער על מעשיו אך ניכר, כי הוא ממזער מחומרת מעשיו. עם זאת, צוין, שהנאשם הפגין תחושת בושה לאור מעשיו מסביבתו ובעיקר מילדיו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם החל לערוך בחינה ראשונית של התנהגותו כפי שבאה לידי ביטוי בעובדות כתב האיטום, אך הוא מתקשה להבין את הסיבות העמוקות לה. הנאשם הציג קושי בהתמודדות עם המחירים האישיים ששילם בגין מעורבותו במעשי העבירה כגון: בושה, פגיעה בשמו הטוב ובשם ילדיו.
17. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מכיר בצורך בהליך טיפולי, שיכול לסייע לו שלא לשוב ולחרוג מגבולות החוק. הנאשם ציין, כי אינו רואה קשיים או דפוסים מכשילים בהתנהלות הכללית.
18. בתסקיר הראשון נמנו גורמים רלוונטיים ביחס לסיכויי השיקום של הנאשם, לרבות: יכולת הסתגלות ויציבות במסגרות השונות, התנהלות עצמאית, שאיפות נורמטיביות לעתיד, ניהול מערכות זוגיות והוריות יציבות והתייחסות ביקורתית לעבירות, משמעותן, השלכותיהן ופוטנציאל הפגיעה שבהן, אם כי באופן ראשוני בלבד. בנוסף, לנאשם מערך תמיכה נורמטיבי השואב את כוחו מסביבתו הקרובה.
19. בבחינת גורמי הסיכון, שירות המבחן זיהה מצב נפשי מורכב הסובב סביב אובדן אשתו הראשונה דבר העלול לעורר הצפה רגשית. יתרה מכך, העבירה משקפת התנהלות של הסתרה כאסטרטגיית התמודדות במצבי דחק. שירות המבחן מעריך, כי ייתכן שהמעשה נעשה כביטוי למצוקה רגשית ולחויית הבדידות של הנאשם.
20. שירות המבחן מצא לבקש דחיה לצורך הגשת תסקיר משלים, כאשר במהלך הדחיה, תיבחן מידת יכולתו של הנאשם להירתם להליך טיפולי, זאת טרם גיבוש המלצה לעניין העונש.
21. בתסקיר המשלים אשר הוגש מיום 19.06.25 (להלן: **התסקיר המשלים**), צוין, כי הנאשם הגביר את מודעותו לסיבות בגינן ביצע את העבירות ולקשיים שחוה, ניכר שהוא הגביר את מודעותו לקשייו, לאובדן עמו הוא מתמודד ולהשלכותיו ולמצבו הכלכלי הירוד. ניכר עוד שהנאשם פיתח דרכים להתמודדות עם קשיים אלה, כגון - פיתוח והעמקה של הקשרים

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

- המשפחתיים המספקים לו קרבה ותמיכה רגשית ומפחיתים את הלחצים שפועלים עליו. בנוסף, התגברה יכולתו של הנאשם לשתף בקשייו.
22. על פי התסקיר המשלים, הנאשם מתקשה לתת אמון בשירות המבחן ולראות בו כגורם היכול לסייע לו מבחינה טיפולית נוכח קשייו הרגשיים. עם זאת, יש לציין את היחסים המיטיבים של הנאשם עם בני משפחתו, שהעמיקו נוכח ההליך המשפטי ומהווים עבורו, גורם מחזק, שמפחית את חווית הבדידות והניכור שלו.
23. שירות המבחן העריך, שגורמי הסיכון של הנאשם, פחתו נוכח ההליך המשפטי, חשיפתו בפני קרוביו וחידוד גבולות ההתנהגות.
24. לסיכום, על פי התסקיר המשלים, תרומה רחבת היקף לקהילה עשויה לסייע לנאשם להפנים את חומרת מעשיו ולשמש כפיצוי וכתיקון כלפי החברה.
25. שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 300 שעות, לצד קנס ועונשים מותנים.

חוות דעת ממונה על עבודות שירות

26. בעניינו של הנאשם, הוגשה חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות, לפיה נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות המאשימה

27. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכים החברתיים אשר פגיעתם עומדת ביסוד העבירות בהן הורשע הנאשם, פגיעה בביטחון ובשלמות גופם של בני אדם, שלטון החוק והסדר הציבורי. פגיעה בערכים אלה, לטענתה, בייחוד נוכח הקלות בהשגת נשק בלתי חוקי, מחייבת על פי עקרון ההלימה, הטלת ענישה משמעותית.
28. המאשימה ביקשה לשים את הדגש על נשיאת הרובה והובלתו, עבירה שנמשכה על פי שנים לא מבטלות, לצד העבירה של ציד צבי ארץ ישראל שאין להקל ראש בחומרתה.
29. המאשימה טוענת, שאין לקבל טענה לפיה, מדובר לכאורה בעבירה טכנית שכן, לנאשם היה בעבר רישיון לצייד.
30. המאשימה מציינת, כי קשה עד בלתי אפשרי, לאמוד את מידת הפגיעה בערכים המוגנים כגון ביטחון הציבור או אינטרס ציבורי אחר בעבירות הנשק. עם זאת, הפגיעה בציבור, הנובעת מזמינותו של נשק חם, הינה משמעותית וחמורה ותופעה זו הינה הקרקע המאפשרת שימוש בנשק חם לביצוע עבירות ופגיעה בגוף ובנפש.
31. לטענת המאשימה, הנאשם פגע במעשיו בביטחון הציבור, בבעל חיים מוגן ובשלטון החוק ובהסדר הציבורי.
32. המאשימה הפנתה לפסיקה במספר מקרים הנוגעים לעבירות של נשיאה והובלת נשק וכן לעבירות הצייד.

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

33. המאשימה ציינה את הנסיבות בגינן יש להחמיר עם הנאשם: נשיאה והובלת הרובה במספר הזדמנויות, משך החזקת הרובה - כשמונה שנים, שימוש ברובה שלא כדין, ציד חיית בר מוגנת ועבר פלילי של הנאשם, לרבות בעבירת ציד.
34. המאשימה הפנתה להנחית פרקליט המדינה 9.16, לפיה, בעבירות של נשיאה והובלה של רובה או תת מקלע, תטען המדינה למתחם ענישה הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל.
35. המאשימה טענה למתחם עונש לעבירת הנשק - 30-60 חודשים ולעבירות הציד - עבודות שירות עד 12 חודשי מאסר.
36. המאשימה הביעה תמיהה אשר להמלצת שרות המבחן, נוכח העובדה שהנאשם שלל קיומה של נזקקות טיפולית ולא הביע כל נכונות או מוטיבציה להשתלב בהליך הטיפול.
37. לטענת המאשימה, עת עסקינן בעבירות נשק, נסיבות אישיות נדחקות אל השוליים ויש לגזור על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס וחילוט הרובה והרכב.

טענות הנאשם

38. הנאשם טוען, שמדובר בהתנהגות אחת שהצמיחה מספר עבירות ועתר לקביעת מתחם עונש אחד.
39. הנאשם הדגיש שמדובר ברובה ציד מאולתר אחד, שאינו רובה עוצמתי ארוך או רב עוצמה והעבירה הדומיננטית היא עבירת הציד ולא נשיאת נשק. הדברים נאמרו ביתר שאת לאור העובדה שבעבר היה לנאשם רישיון ציד אותו החזיק לאורך שנים. לטענת הנאשם, לא היה לו מניע עברייני והציד שבוצע לא נועד למטרה כלכלית, להברחה או לפגיעה אקולוגית שיטתית.
40. לטענת הנאשם, מדובר בפעולה יחידה שנבעה מבדידות ומשבר נפשי ולא ממניעים עברייניים טהורים. הנאשם טוען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך.
41. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טוען הנאשם, כי מדובר ברובה ציד מאולתר אשר רמת המסוכנות בהחזקתו נמוכה מזו של נשק תקני. הנאשם הדגיש שהשימוש ברובה לא היה לצרכים פלילים שמטרתם פגיעה באדם, אלא למטרות ציד. הנאשם הוסיף וטען, כי הציד היה למטרת אוכל ולא נועד ליצור רווח כלכלי, הברחה או פגיעה אקולוגית שיטתית, זאת בנוסף לעובדה שהחזיק בעבר רישיון ציד.
42. הנאשם הפנה לשורה של פסקי דין העוסקים בעבירות ציד והחזקת נשק.
43. הנאשם, בן 66, אב לחמישה ילדים ובעל עסק, ציין, שהודה במעשיו כבר בהזדמנות הראשונה, קיבל אחריות, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר. כמו כן, הנאשם טען שהוא מנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, חרף הטלטלה שחוה בעקבות פטירת אשתו הראשונה, שהותירה בליבו ריק ולחץ רב.
44. הנאשם הפנה לתסקירי שירות המבחן המלמדים, כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע וכי תרומה לקהילה עשויה להעמיק את תחושת האחריות על מעשיו.

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

45. הנאשם טען, כי בנסיבות העניין ובהתחשב בגילו ומצבו הרפואי על בית המשפט הנכבד לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולם, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור עליו של"צ בהיקף של 300 שעות.
46. הנאשם מבקש לדחות את בקשת המאשימה לחילוט הרכב. ב"כ הנאשם טען, כי מדובר ברכב המשמש את הנאשם לצורך עבודתו ולצורך נסיעותיו לבדיקות רפואיות.

דברי הנאשם

47. הנאשם הודה במעשיו, הביע צער וחרטה וציין כי בתחילה לא הבין את חומרת העבירה, אך כיום הוא מודע לחומרת מעשיו ולפסול שבהם. הנאשם ביקש, כי בית המשפט יתחשב במצבו הכלכלי הקשה שאליו נקלע, לטענתו בעקבות המצב הביטחוני והצהיר כי לא ישוב לבצע מעשים דומים בעתיד.

דיון והכרעה

48. ככלל, נעשית גזירת הדין בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם עונש הולם ולאחר מכן גזירת העונש בתוך המתחם (סעיף 40ג' לחוק העונשין). בתוך כך יש לבחון אם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם.

אירוע יחיד או אירועים שונים

49. טרם קביעת מתחם העונש ההולם, יש לקבוע האם המעשים שביצע הנאשם, על פי כתב האישום המתוקן, מהווים אירוע אחד או מספר אירועים שונים.

על פי ההלכה הפסוקה, ההכרעה בשאלה האמורה תיעשה בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק". סוגיה זו נדונה בת"פ (מחוזי מרכז) 45095-04-16 מדינת ישראל נ' רימאח עבד אל קאדר, אשר היטיב להבהיר בקבועו כדלקמן:

"המבחן הנוהג בשאלה האמורה הוא "מבחן הקשר ההדוק" אשר אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [29.10.2014] ובפסיקה שניתנה בעקבותיו (ראו, למשל: ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל [29.12.14], ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל [3.9.2015]). בפסיקה זו נקבעו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק, במסגרתם ניתן לבחון אפיון של תכנון, שיטתיות, האם העבירות התרחשו בסמיכות זמן או מקום, האם ביצועה של עבירה אחת נועדה לאפשר ביצועה של אחרת, כאשר קיומה של נסיבה אחת או יותר עשויה להעיד על קשר הדוק בין העבירות וללמד כי עסקינן באירוע אחד.

עיון בפסיקת בתי-המשפט מלמד כי כאשר מדובר במספר עבירות נשק שבוצעו באופן רציף או על פני תקופת זמן שאינה ארוכה,

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

והעבירות בוצעו באופן שיטתי על-ידי אותם המעורבים – אכן נקבע
מתחם ענישה אחד לכלל המעשים שבוצעו (ראו למשל: ת"פ
(מחוזי ירושלים) 40256-11-14 מדינת ישראל נ'
יגמור [6.1.2016]; ת"פ (מחוזי חיפה) 46183-11-15 מדינת ישראל
נ' מחאמיד [27.9.2016])

50. בענייננו, יישום "מבחן הקשר ההדוק" מוביל למסקנה, כי מעשיו של הנאשם, אשר בוצעו
כולם על ידו ביום אחד ובעת שנסע ברכב, מהווים אירוע אחד ולפיכך יש לקבוע להם מתחם
עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

51. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש, עליו לעשות כן בהתאם לעקרון ההלימה, כלומר
קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג
ומידת העונש המוטל עליו. לצורך קביעת המתחם, בית המשפט יתחשב בערך המוגן שנפגע
מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע
העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

חומרת העבירה - הערך המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו

עבירות הנשק

52. דומה, כי לא צריך להכביר מלים אשר לערכים החברתיים המוגנים בעבירות נשק. עסקינן
בהגנה על שלום הציבור וביטחוננו האישי וזאת נוכח הפוטנציאל הקטלני הכרוך בהחזקת נשק
ובשימוש בו שלא כדין.

53. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק ופוטנציאל הנזק הכרוך בהן
וקבע, כי "התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור
ועל הסדר הציבורי. היא התשתית... למגוון רחב של עבירות..." (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל
נ' יונס סובח ואח').

54. זמינותם של כלי נשק חמים בידי מי שאינם מורשים לכך, עלולה להביא לביצוע עבירות
חמורות ואף לפגיעה בחיי אדם. לעניין זה יפים דבריה של כב' השופטת ארבל בע"פ
4935/13 מדינת ישראל נגד סלימאן:

עבירות המבוצעות בנשק – לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק –
טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור
וביטחוננו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות
עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים
תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח
עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין
לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין – גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד.

55. בב"ש 625/82 חלמי אבו מוך בן עבדול רחמן מחמוד נ' מדינת ישראל (להלן: עניין חלמי), דן כב' השופט בך בסיווג חומרתן של עבירות החזקת הנשק על פי נסיבותיהן:

"שותף אני לדעה, שהובעה במספר החלטות, עליהן הסתמכו באי-כוח העורר, לפיה אין העבירה של החזקת נשק ללא היתר כדין, כשלעצמה, מגיעה בכל הנסיבות לדרגת חומרה, המחייבת או המצדיקה את החזקתו של החשוד, או הנאשם בביצועה, במעצר. מאידך גיסא, אין ספק בלבי, כי רבים מן המקרים, בהם יש ליחס חומרה מרבית לעבירות מהסוג הנדון.

אנסה לסווג את העבירות של החזקת נשק שלא כדין לקטיגוריות הבולטות שביניהן, אם כי ער אני לכך, שלא ניתן לכלול את כל האפשרויות במסגרת סיווג כזה.

אלך מהכבד אל הקל מבחינת חומרתן של העבירות:

(א) החזקת הנשק לשם ביצוע מעשים, המיועדים לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הציבור.

(ב) החזקת הנשק לשם ביצוע עבירה פלילית ספציפית כגון רצח, שוד, התפרצות, תקיפה וכו'.

(ג) החזקת הנשק "לעת מצוא" כדי לאפשר פעילות פלילית אפשרית בעתיד.

(ד) צבירת נשק על-ידי קבוצה פוליטית, עדתית או אידיאולוגית, במטרה לחזק בדרך זו את כוחה כנגד קבוצות יריבות.

(ה) החזקת הנשק לצורך הגנה עצמית או לצורך הגנה על הציבור, המשפחה או ה"חמולה", אליהם הנאשם משתייך.

(ו) החזקת כלי הנשק לצורך ספורט, ציד או שעשוע.

(ז) החזקת כלי נשק על-ידי הנאשם בתור מזכרת או כאספן של כלים כאלה.

(ח) החזקת כלי הנשק, שפג תוקף רישיונו, והנאשם נמנע מלחדש את הרישיון בעתו'.

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

56. הלכה זו חזרה בשורה של החלטות שיצאו מבית המשפט העליון (ראו: בש"פ 9695/11 אחמד נ' מדינת ישראל; בש"פ 7246/09 דוידי נ' מדינת ישראל; בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל).
57. על אף שבעניין חלמי ובפסיקה שלעיל, דן בית המשפט במסוכנות הנאשם לעניין מעצרו, בע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל, קבע בית המשפט, כי גם בבוא בית המשפט לאמוד את חומרתה של עבירת נשק, יש לתת את הדעת להלכת חלמי.

"כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק, מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית-המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש (השוו ב"ש 625/82 מחמוד נ' מדינת ישראל. [1] כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת".

58. בענייננו, אין להיכחד, כי עצם החזקת הרובה והשימוש בו פוגעים בערכים המוגנים בעבירות הנשק. יחד עם זאת, סבורני כי קיימים מספר גורמים שמפחיתים את מידת הפגיעה בערך המוגן המרכזי בעבירת הנשק, קרי - שלום הציבור וביטחונו: ראשית, מדובר ברובה ציד מאולתר ולא בנשק התקפי תקני. שנית, הנשק שימש בהקשר של ציד ולא במסגרת פעילות עבריינית אלימה. שלישית, לא הייתה סכנה קונקרטית לבני אדם שהתממשה. רביעית, מדובר באירוע נקודתי.
59. יובהר, כי בעוד עיקר החומרה במקרה דנן נובע מן הפגיעה בחיות הבר עקב הציד הבלתי חוקי, הפגיעה בערך המוגן הנוגע לשלום הציבור בעבירת הנשק מצויה ברף נמוך יותר ביחס למקרים אחרים של עבירות נשק.
60. ראו גם עניין חלמי, שם אף נקבע, כי החזקת כלי נשק לצורך ציד חמורה פחות מהחזקתו לצורך הגנה עצמית.
61. לאור כל האמור לעיל, חומרת הפגיעה בערך המוגן בעבירת הנשק היא ברף הבינוני נמוך.

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

עבירת הצייד הלא חוקי

62. הערכים המוגנים בעבירות הצייד הן ההגנה על חיייהן, שלומן וחרותן של חיות הבר, מניעת ציד בלתי חוקי של מינים מוגנים והשמירה על הטבע והסביבה האקולוגית עבור בני האדם (רע"פ 8819/20 סמארה היתם נ' מדינת ישראל).
בע"פ (מחוזי מרכז) 45128-12-10 עלאא באזלאמיט נ' מדינת ישראל (להלן: עניין באזלאמיט), קבע בית המשפט:

"תופעת הצייד הבלתי חוקי מהווה סכנה ממשית להתפתחותה הטבעית של אוכלוסיית חיות וציפורי הבר בישראל, הצייד פוגע באיזון בטבע ויש אף בכך כדי להזיק לציבור בכללותו".

63. בעפ"ג (מחוזי נצרת) 37322-02-18, נג'אח חאג' נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הטבע והגנים הלאומיים הפנה בית המשפט לחוות דעתו של ד"ר נעם לידר, מחטיבת המדע ברשות הטבע והגנים, אשר התייחסה למצבה של אוכלוסיית הצבי בארץ ישראל והגורמים המשפיעים על שמירתה:

"הצבי הארץ ישראלי הוא אחד מתוך שלושת המינים הייחודיים של משפחת הפריים, שנותרו בטבע ישראל. לאורך השנים נכחד מין זה ממדינות שכנות וכיום הוא ייחודי בתפוצתו בישראל. מכאן, שהאחריות המוטלת על המדינה לשימורו ולהבטיח המשך קיומו היא משמעותית ובעלת חשיבות רבה. הדברים נכונים ביתר שאת נוכח מספרם המועט של הפרטים ממינו של הצבי הנ"ל, אשר נותרו בתחומי ישראל, והיותו נתון בסכנת הכחדה ממשית".

64. לאור דברים אלה, מעשיו של הנאשם, דהיינו, הגעה לשטח המחייה של הצבאים וירי שהביא למות צבי ארץ ישראלי שהינו חיות בר מוגנת, מצביעים על קיומם של גורמים מחמירים. מצד שני, אין להתעלם מהעובדה שמדובר בחיית בר אחת בלבד וכי אין אינדיקציה לצייד שיטתי או מסחרי. לפיכך אשר לעבירת הצייד, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

65. בעבירות נשק, כחלק מנסיבות ביצוע העבירות יש לעמוד גם על הנזק הפוטנציאלי שעלול להתרחש מנשיאה והובלת נשק וכן מזמינותו של נשק לא חוקי, במיוחד לאור ריבוי מקרי עבירות הנשק אליהם אנו עדים לאחרונה, אשר הפכו למכת המדינה. כידוע בעבירות נשק החומרה מתבטאת גם במה שעלול היה להתרחש (ע"פ 116/13 ועקנין נ' מדינת ישראל).

66. במקרה שלפנינו, יש ליתן את הדעת למספר נתונים רלוונטיים:
ראשית, במקרה דנן מדובר בכלי נשק אחד בלבד, מאולתר, מסוג רובה ציד. אין להקל ראש במסוכנות הטמונה בשימוש בנשק מסוג זה, אולם יש להבחין בין נשק ציד לבין נשק התקפי

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

תקני, אשר ייעודו מטבע הדברים לפגיעה בבני אדם. הבחנה זו הוכרה גם בפסיקה, אשר עמדה על כך, כי אף שנשק ציד עלול לגרום לנזק ממשי, מידת המסוכנות הטמונה בו אינה משתווה בהכרח לזו הגלומה בנשק התקפי (ראו: ת"פ 46379-02-21 **מדינת ישראל נ' עלא וואכד**, סעיף 17 לגזר הדין). בנוסף, מדובר בכלי נשק יחיד ולא נטען לשימוש במספר כלי נשק או באמצעים נוספים אשר היה בהם כדי להעצים את הסיכון.

שנית, יש להביא בחשבון, כי פוטנציאל הנזק הגלום בשימוש בנשק לא התממש במלואו במקרה זה. הירי לא גרם לפגיעה בבני אדם ולא נוצרה סכנה קונקרטית לעוברי אורח או למשתמשים אחרים בשטח.

67. **הערכים המוגנים בעבירות הציד**, הינם בעלי חשיבות ציבורית וסביבתית, מעבר לפגיעה הישירה בחיית הבר עצמה, עבירות מסוג זה עלולות להביא לפגיעה במינים מוגנים, לערער את האיזון האקולוגי העדין ולהגביר תופעות של ציד בלתי מבוקר הגורמות סבל ואכזריות לבעלי חיים. לכך מצטרף גם הסיכון הטמון בעצם השימוש בנשק בשטח פתוח, העלול, בנסיבות אחרות, ליצור סכנה לעוברי אורח. במקרה דנן, הנאשם הרג חיית בר מוגנת ובכך פגע בערך המוגן בעבירות הציד. יחד עם זאת, אין אינדיקציה, כי מדובר בפעילות עבריינית שיטתית או מאורגנת בתחום הציד הבלתי חוקי. כתב האישום מתאר אירוע קונקרטי ותחום בזמן, ללא נתונים המלמדים על דפוס פעולה מתמשך או על פעילות במסגרת רשת ציד רחבה יותר. גם נתון זה ראוי שיישקל במסגרת הערכת חומרת נסיבות הביצוע.

68. בנוסף, יש לציין כי נסיבות ביצוע העבירה אינן מלמדות על התנהלות מחמירה נוספת מצד הנאשם לאחר גילוי המעשה. הנאשם לא הואשם בעבירות נלוות כגון ניסיון להימלט מכוחות האכיפה, ניסיון להסתיר את כלי הנשק או פעולות לשיבוש החקירה. היעדרן של נסיבות מחמירות מסוג זה מהווה נתון נוסף שיש להביאו בחשבון במסגרת מכלול נסיבות ביצוע העבירה.

מדיניות הענישה הנהוגה

69. מנעד הענישה בעבירות נשק רחב ומושפע, בין היתר, מסוג העבירה, סוג הנשק וכמותו וכן מהתכלית לשימוש בו.

במקרה דנן מדובר בעבירת החזקה והובלה של רובה ציד, אשר שימש להריגת חיית בר מוגנת. 70. בת"פ (מחוזי נצרת) 5866-01-14 **מדינת ישראל נגד עאזם ואח'**, הורשע נאשם 1 במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקה, נשיאת נשק, שיבוש מהלכי משפט, צייד חיית בר מוגנת וצייד ללא רישיון. נאשם 1, יחד עם נאשם 2, ירו לעבר צבי, פגעו בו והרגו אותו באמצעות רובה ציד. פקח נסע אחרי הנאשמים, אך הם נמלטו מפניו ולאחר שרכבם נתקע, ירד ממנו נאשם 1 כשהוא נושא את הרובה והסתיר את הרובה בסבך קני סוף. על הנאשם 1 הוטל, במסגרת הסדר טיעון, עונש מוסכם של 8 **חודשי מאסר בפועל** ועל הנאשם 2 הוטל עונש מוסכם של 6 **חודשי מאסר בעבודות שרות**.

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

ברע"פ 4559/16 **נוסיראת נגד מדינת ישראל** הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת בכך שהחזיק בדירתו, מעל ארון הבגדים, נשק מאולתר הדומה ל"קרל גוסטב", מחסנית ותחמושת בתוך שקית ועטופים בחולצה. הנאשם נעדר עבר פלילי והוגש בעניינו תסקיר חיובי. בית-המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל-24 **חודשי מאסר**. בית המשפט חרג לקולה מהמתחם עקב נסיבות אישיות של הנאשם וגזר עליו 6 **חודשי מאסר בעבודות שירות**. בית המשפט המחוזי החמיר את העונש ל-9 **חודשי מאסר בפועל** והדגיש כי מדיניות הענישה הנוהגת היא הטלת עונש מאסר בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה, כאשר במקרה זה לא היתה הצדקה לחריגה בשל שיקולי שיקום. בקשת רשות הערעור נדחתה.

בעפ"ג (מחוזי נצרת) 37322-02-18 **נג'אח נ' מדינת ישראל** ובעפ"ג 4140-02-18 **מדינת ישראל נ' פארס**, אליו הפנתה המאשימה, הורשעו המערער והמשיב על פי הודאתם בעבירות של צידת חיית בר (צבאים) באמצעות כלי ירייה מתוך כלי רכב ממונע ואיסור החזקת חיית בר מוגנת. על פי כתבי האישום המתוקנים, בעודם מסיירים במסגרת משמרת שביצעו כמתנדבי משמר הגבול, עסקו הנאשמים בציד צבי ארץ ישראלי, באמצעות רובה אליו חובר טלסקופ. בית משפט קמא קבע ביחס למשיב, כי מתחם העונש ההולם נע **מהימנעות מהטלת מאסר ועד מאסר לתקופה של 6 חודשים**, קנס של 10,000-25,000 ₪ והתחייבות הנעה בין 10,000-30,000 ₪. **על המשיב הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי**, קנס בסך 18,000 ₪ והתחייבות. בעניינו של המשיב המדינה ערערה על קולת העונש, הערעור התקבל והקנס הוגדל והועמד על 28,000 ₪. בעניינו של המערער קבע בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם נע **ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל**, קנס בין 10,000-100,000 ₪ והתחייבות של 10,000-30,000 ₪. על המערער הוטלו 6 **חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, קנס בסך 36,000 ₪ והתחייבות לצד עונשים נלווים. ערעור על חומרת העונש התקבל וזה הופחת ל-3 **חודשים בעבודות שירות** והקנס הופחת ל-25,000 ₪.

בע"פ (מחוזי נצרת) 66408-12-15 **סלאמה ואח' נגד מדינת ישראל** הורשעו הנאשמים לאחר ניהול הוכחות בעבירות של ציד חיית בר מוגנת וציד ללא רישיון וכן בהחזקת חיית בר מוגנת בכך שעסקו בציד צבאים באמצעות שני רובי ציד. על בגדיהם נמצאו סימני דם וחלקי בשר של החיות. נאשם 1 החזיק ברישיון ציד שנשלל מספר פעמים בשל עבירות ציד, בהן הורשע. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין **הימנעות מהטלת מאסר ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות**. על הנאשמים נגזרו 4 **חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**. בערעור, הפחית בית-המשפט המחוזי מעונשו של המערער 1, אשר לא הורשע בעבירה של ציד ללא רישיון והעמידו על 3 **חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**.

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

בע"פ (מחוזי נצרת) 59288-01-14 **עזאם נגד מדינת ישראל**, הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות בעבירות של ציד חיית בר מוגנת, ציד ללא רישיון, צייד מתוך כלי רכב ממונע והחזקת חיית בר מוגנת. המערער עסק עם אדם אחר בציד מתוך רכב נוסע באמצעות רובה ציד, ללא היתר. ברכבו נמצאו שערות של צבי ישראלי, שניצוד על ידי המערער. בית-משפט השלום קבע מתחם ענישה שכלל מאסר על תנאי וקנס. המערער הגיש ערעור על גובה הקנס שהוטל עליו - 12,000 ₪ ובית המשפט המחוזי הורה על הפחתת הקנס על רקע העובדה שבפועל לא נגרמה פגיעה פיזית לחיות הבר.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 71716-03-19 **מדינת ישראל נ' חלבי**, הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירות של ציד חיית בר מוגנת (צבאים) ללא רישיון ופגיעה בערך טבע מוגן. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר בפועל לצד קנס הנע בין 7,000-25,000 ₪ ועונשים נלווים והטיל על המשיב 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 15,000 ₪ ועונשים נלווים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והושתו על המשיב 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות והוגדל הקנס והועמד על 25,000 ₪.

בעפ"ג 31759-10-16 (מחוזי באר שבע) **מדינת ישראל נ' ג'בארין**, התקבל ערעור המדינה על ביטול הרשעת הנאשם בדין כך שהנאשם הורשע בביצוע עבירת ציד חיית בר מוגנת (חוגלה) ועבירת ציד מכלי רכב ממונע. בית המשפט המחוזי הרשיע כאמור את הנאשם, ביטל את צו השלי"צ בהיקף של 250 שעות אשר הוטל עליו והותיר את רכיבי הענישה האחרים על כנם: התחייבות בסך 15,000 ₪, הוצאות משפט בסך 3,000 וכן חולט רובה הציד. בקשת רשות ערעור אשר הוגשה מטעם הנאשם בעניין סוגיית אי ההרשעה, נדחה.

בע"פ (מרכז) 69241-01-19 **מדינת ישראל נ' בדירואח' - המשיבים** הורשעו על פי הודאותיהם בביצוע עבירות של ציד חיית בר מוגנת, איסור החזקת חית בר מוגנת, איסור החזקת ערך טבע מוגן ואיסור פגיעה בערך טבע מוגן. המשיבים נהגו ברכב ועסקו בציד צבי ארץ ישראלי באמצעות רובה ציד השייך ברישיון למשיב 1. בתא המטען של הרכב נמצאה גופת צביה ערופת ראש אשר נצודה על ידי המשיבים. הצביה נורתה על ידי משיב 1 וראשה נערף על ידי אחד המשיבים באמצעות סכין יפנית. המערער עתרה למתחמי ענישה הנעים ממאסר מותנה ועד שנת מאסר לצד ענישה נלווית. על המשיבים הושתו מאסרים מותנים, קנס כספי שנע בין 5,000-6,500 ₪ והתחייבות כספית בסך 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי "על פני הדברים, נראה כי מתחם העונש ההולם במקרים של צידת צבי בפועל צריך להתחיל מרף תחתון של מאסר בדרך של עבודות שירות..". בית המשפט המחוזי לא התערב ברכיבי

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

המאסר, אך העלה את סכומי הקנס וההתחייבות, כך שמשיב 1 ישלם 8000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪ ויתר המשיב ישלמו קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות בסך 30,000 ₪.

בעפ"ג (באר שבע) 3708-04-17 **מדינת ישראל נ' עאדל חג' יחיה** - הורשע המשיב על פי הודאתו, בעבירות של צייד חיית בר מוגנת, צייד ללא רישיון, החזקת חיית בר מוגנת, פגיעה בשמורת טבע וירידה משביל מסומן והקמת רעש בשמורה. המשיב צד שני צבאים, באמצעות רובה צייד. במושב האחורי של רכבו, נמצא קוץ דורבן. למשיב שתי הרשעות קודמות, שעניינם החזקת חיית בר מוגנת ועבירת ציד. בית המשפט קמא קבע מתחם קנס של בין 12,000 ל 22,000 ₪ והטיל על המשיב קנס בסך 17,500 ₪, חתימה על התחייבויות כספיות בסך כולל של 35,000 ₪. כמו כן, הורה על חילוט רובה הצייד של המשיב. הערעור נדחה. עם זאת בית המשפט המחוזי ציין כי "לטעמנו, אף ראוי כי במקרים כגון אלה, בנסיבות המתאימות, יוטלו מאסרים בפועל. עם זאת, משלא עלתה בפני בית משפט קמא עתירה להטלת מאסר, אין בית משפט משים עצמו יותר קטגור מהקטגור, משכך, יש להסתפק במסגרת העונשית עליה הורה בית משפט קמא."

71. לאחר ששקלתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, את מידת הפגיעה בהם, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, נע בין מאסר של 6 חודשים, שיכול שיהיה מרוצה בדרך של עבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס והתחייבות כספית.

תחולת סעיף 144(ז) לחוק העונשין (תיקון 140)

72. בהתאם לתיקון מס' 140 (הוראת שעה), תשפ"ה-2025, נקבע בסעיף 144(ז) לחוק העונשין, כי אדם שהורשע בעבירת נשק, לרבות נשיאה והובלה, לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי הקבוע לעבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. בענייננו, רבע העונש המרבי הקבוע לעבירה עומד על 30 חודשי מאסר.

73. סבורני, כי נסיבות המקרה שלפניי מצדיקות שימוש בסמכות שניתנה לבית המשפט לפי סעיף 144(ז) לחוק העונשין (תיקון 140 – הוראת שעה) ולקבוע, כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים גזירת עונש הנמוך מרבע העונש המרבי. להלן הטעמים המיוחדים המצדיקים סטייה כלפי מטה כאמור:

הטעמים המיוחדים לסטייה מרף הענישה

74. **ראשית, אופי הנשק וסכנתו הקונקרטית**: הנשק אשר הוחזק על ידי הנאשם הינו רובה ציד מאולתר, במובחן מנשק התקפי תקני ואינו נשק המיועד לפגיעה באנשים. מדובר בנשק בעל קליבר 12 גייג', המשמש בעיקרו לצרכי ציד. הרובה לא שימש לפגיעה בנפש אדם, לא שימש לצרכי אלימות ולא נטען וממילא לא הוכח לפני, כל קשר בינו לבין עבריינות מאורגנת, סחר

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

- בנשק או פשע חמור. הסכנה הציבורית הגלומה ברובה ציד מאולתר שונה מהותית מן הסכנה הנשקפת מנשק חם בסביבת מגורים.
75. **שנית, מניע לעבירה, ציד, לא אלימות:** מכלל נסיבות המקרה עולה, כי הנשיאה וההובלה של הרובה נעשתה אך ורק לצורך ציד, עבירה שגם היא יוחסה לנאשם בכתב האישום. מבלי להקל ראש בעבירת הציד, לא הייתה כל כוונה לפגוע בנפש אדם, לא קיים רקע של אלימות או מניע עברייני בעל אופי סדרתי מסוכן. הקשר בין עבירת הנשק לבין מעשה הציד בפועל מלמד, כי מסוכנותו האישית של הנאשם לציבור הינה מוגבלת.
76. **שלישית, תסקירי שירות המבחן וחוות דעת עבודות שירות:** תסקירי המבחן, לרבות התסקיר המשלים מציינים תמונה חיובית אשר באה לידי ביטוי בין היתר: ביחסו של הנאשם לעבירה, מסוכנות נמוכה הנשקפת ממנו, חשיפתו בפני קרוביו, חידוד גבולות ההתנהגות ומצב משפחתי וחברתי תקין.
- שירות המבחן העריך, כי גורמי הסיכון של הנאשם פחתו בשל העמקת יחסיו עם בני משפחתו נוכח ההליך המשפטי.
- חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות, שהיא חיובית, מאפשרת לבית המשפט להסיט את ציר הענישה לעבר תגובה שיקומית-אכיפתית ולא גרידא שלילת חירות.
77. **רביעית, שיקולי שיקום ופרופורציה עונשית:** תכלית הענישה אינה רק הרתעה וגמול, אלא גם שיקום. מאסר של 30 חודשים עלול לפגוע אנושות בנאשם, במשפחתו ובסיכויי שיקומו, מבלי להוסיף תועלת ציבורית משמעותית. סבורני, כי בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה שלפנינו, עונש כזה אינו מידתי ויש בו כדי לסכל סיכוי לשיקום אמיתי ומשמעותי. הדברים נאמרים ביתר שאת, נוכח המסקנות שבאו בסיכום התסקיר השני לפיהן, תרומה רחבת היקף לקהילה עשויה לסייע לנאשם להפנים את חומרת מעשיו ולשמש כפיצוי וכתיקון כלפי החברה.
78. **חמישית, ריבוי עבירות בכתב האישום:** הנאשם הואשם בעבירות מרובות הנוגעות לאותה מסכת עובדתית: נשק, ציד, החזקת חיית בר מוגנת וציד מתוך כלי רכב. ריצוי עונש בגין כלל העבירות בו זמנית, לרבות עבודות שירות בגין עבירת הנשק, מגלם סנקציה כוללת הולמת ומידתית, במיוחד כאשר גרעין ההתנהגות הפלילית הוא אחד, קרי יציאה לציד בלתי חוקי.
79. **ששית, הודאה, שיתוף פעולה והסדר טיעון:** הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, מנע את הצורך בניהול הוכחות ממושך והביע אחריות אישית על מעשיו.
80. בשולי הדברים אוסיף, כי גם לאחר שחיפשתי ארוכות, לא מצאתי מקרה בו, בנסיבות הדומות למקרה שלפני, הרשיע בית המשפט את הנאשם בעבירת נשיאת נשק לפי חוק העונשין בנוסף לעבירות הציד. חיזוק לעניין זה טמון בעובדה שאף הצדדים לא הפנו לפסיקה כזו.

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

81. מכלל הטעמים המיוחדים הנ"ל: אופי הנשק, מניע הציד, ההודאה, העדר עבר פלילי, תסקירי מבחן חיוביים ושיקולי שיקום, מתקיים אותו מקבץ נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיק סטייה ממתחם הענישה שנקבע בתיקון 140.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

82. לאחר שנקבע מתחם העונש ההולם ועל מנת לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, ישקול בית המשפט את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כגון: נסיבותיו האישיות של הנאשם, סיכויי השיקום שלו, נטילת אחריות וכן שיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

83. לזכות הנאשם יש לציין, כי נטל אחריות והודה במיוחס לו. כמו כן, ניתן ללמוד מהתסקירים בעניינו של הנאשם, שמדובר באדם נורמטיבי, אשר סובל מבדידות ואבל בעקבות מות אשתו הראשונה ושההליכים הפליליים, לרבות מעצרו, השפיעו עליו רבות וצמצמו באופן משמעותי את הסיכון הנובע ממנו. נוסף על כך סובל העותר מזה שנים ארוכות ממספר מחלות כגון: דלקות פרקים, סכרת, אי ספיקת כליות כרונית, יתר לחץ דם, קשיי נשימה ולחצים בחזה.

84. לחובתו של הנאשם, יש להתחשב בכך שזו אינה הפעם הראשונה שהוא מבצע עבירת ציד, בכך שהחזיק ברובה לאורך תקופה ממושכת (2015-2023) וכן בכך שהורשע בעבר בעבירות אחרות.

הרתעת הרבים

85. בעת גזירת הדין בעבירות של ציד חיית בר מוגנת ללא היתר, יש לתת משקל להרתעת הרבים. כאמור, אוכלוסיית חיות הבר בישראל וביניהן הצבי הארץ-ישראלי, מצויה בסכנת הכחדה ממשית ומוחשית, המאיימת על המאזן האקולוגי ועל שימורם של זנים ייחודיים לאזורנו.

86. נוכח הקושי המובנה הניצב בפני רשויות האכיפה - הן בלכידת הציידים בשטח והן בגיבוש תשתית ראייתית מספקת להרשעתם, על בתי המשפט להעניק להוראות החוק פרשנות מחמירה ולקבוע ענישה מרתיעה ומשמעותית, כזו שתהפוך את ביצוע העבירה לבלתי כדאי בעליל, לרבות בהיבט הכלכלי ובכך תעניק סיכוי של ממש להישרדותם של ערכי הטבע המוגנים.

בעניין באזלאמיט, נקבע על ידי בית המשפט בעניינה של עבירת הציד הבלתי חוקי כי:

"על ביהמ"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך לבלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו."

87. בהינתן מכלול השיקולים לעיל ובפרט קיומם של טעמים מיוחדים כמפורט, המיקום הראוי בתוך המתחם הוא ברף התחתון – בינוני של המתחם.

בית המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

קביעת העונש

88. לאור כל האמור לעיל מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. **9 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות.** הנאשם יתייצב ביום 19.4.2026 בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי- שלוחת צפון סמוך לבית סוהר מגידו. הנאשם מוזהר, כי אם לא יעמוד בתנאי עבודות השירות, הוא עלול לרצות את יתרת תקופת המאסר בדרך של מאסר בפועל.
 - ב. **מאסר על תנאי למשך 12 חודשים.** הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת נשק מסוג פשע.
 - ג. **מאסר על תנאי למשך 6 חודשים.** הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת נשק מסוג עוון.
 - ד. **קנס בסך 25,000 ₪** או 250 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.05.26 ובכל 10 חודש ועד התשלום המלא בפועל. אי תשלום אחד התשלומים במועד, יעמיד את היתרה הבלתי מסולקת לפירעון מידי.
 - ה. **הנאשם יחתום על התחייבות** להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 50,000 ₪; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 100 ימים.

חילוט

89. אשר לבקשת המאשימה להורות על חילוט הרכב, לא מצאתי להיעתר לה.
90. סעיף 144(ח) לחוק העונשין קובע חובת חילוט מקום בו הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. בעניינינו הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין ומשכך הוראת החילוט המנדטורית האמורה אינה חלה. רוצה לומר, אין במקרה דנן חובה סטטוטורית לחלט את הרכב מכוח חוק העונשין.
91. אף מכוח חוק להגנת חיית הבר אין מקור סמכות לחילוט הרכב, שכן סעיף 12(א) לחוק מחרג במפורש כלי רכב ממונע מתחולת סמכות החילוט.
92. סעיפים 32 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) מקנים לבית המשפט סמכות שבשיקול דעת להורות על חילוט חפץ ששימש לביצוע עבירה. אולם, הפסיקה עמדה על כך כי מדובר בסמכות שיש להפעילה במשורה ובכפוף לעקרונות המידתיות וזיקת החפץ לעבירה (ראו למשל: ע"פ 6234/03 מדינת ישראל נ' זיתאוי ; בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל).
93. בעניינינו אין מחלוקת כי הרכב שימש את הנאשם לצורך הגעה למקום ביצוע העבירה ולהובלת כלי הנשק. בכך מתקיימת זיקה מסוימת בין הרכב לבין ביצוע העבירה.

עמוד 17 מתוך 18

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 9134-10-24 מדינת ישראל נ' עבאס

94. עם זאת, אין מדובר באמצעי אשר היווה חלק אינהרנטי ממעשה העבירה עצמו, אלא באמצעי תחבורה בלבד. בנוסף, אין אינדיקציה כי הרכב הותאם במיוחד לביצוע העבירה או שימש במסגרת פעילות עבריינית מתמשכת.
95. רוצה לומר, עיקר האמצעי ששימש לביצוע העבירה הוא כלי הנשק והתחמושת ואילו הרכב שימש אמצעי נלווה בלבד.
96. לכך מצטרפת העובדה, כי המחוקק בחר להחריג במפורש כלי רכב ממונע מגדר סמכות החילוט הקבועה בסעיף 12(א) לחוק להגנת חיית הבר ויש ליתן לבחירה נורמטיבית זו משקל של ממש.
97. בנסיבות אלה ולאחר ששקלתי את מידת הזיקה בין הרכב לבין העבירה לצד עקרון המידתיות, מצאתי כי אין הצדקה להורות על חילוט הרכב.
98. הרובה והתחמושת יחולטו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ו, 18 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

סאמר ח'טיב, שופט